

flyta inn árliga.

New Zealand tekur ikki móti flóttarfolki.

Einki arbeiðisloysi er og inflátióin er 2-3% árliga.

Tað hevur ikki bert verið heppið, at so nógvir peningasterkir asiatar eru fluttir inn í landið. Teir eru ógvuliga kvikir og dugnaligur til arbeiðis. Tað hóvar fólkinum lítið, at asiatar eiga stóran part av vinnulívnum, og at t.d. asiatisku skulanæmingarnir koyra í finum bíl.

Fiskivinnan týðandi leiklut

Annars er fiskivinnan við at fáa týðandi leiklut í vinnuni, men her sita útlendingar eisini á teimum stóru kvotunum.

Kvotuskipanin varð sett í gildi fyri stuttum. Tveir av teimum størstu eigararunum eru ein vinnulívsmáður úr Bosnia og hin er úr Tjekkia. Teir hava búið í New Zealandi í 20 ár, og fingi tillutað stóran part av kvotunum, tí teir høvdu søgulig rættindi.

Upprunafólkið, sum kallast maoriir hava eisini fingið tillutað stóran fiskakvotur. Teir hava stovnað Maorifelagsskap, við endamáli at fáa landið, sum teir siga hvíti maðurin hevur tikið frá teimum, aftur.

Maorifólkið hevur somu trupulleikar at berjast við sum onnur upprunafólk. Tey hava lítil og onga útbúgving, og tíma illa at arbeiða. Hvussu teir skulu megna at stýra fiskivinnuni, er ein ivasamur spurningur.

Umframt fiskivinnan er landbrúkið, kolanámsvinnan og timburvinnan týðandi útflutningsvinnur, eins og ferðavinnan, sum hevur alstóran týdning.

New-zealendrar duga ser væl at selja landið. Teir eru greiðir yvir at tænastuveitingar hava størsta leiklutin í vinnuni.

Nógv gjørt á umhvørvisøkinum

Serliga nógv verður gjørt burtúr at forða fyri dálking. Umhvørvið er reint og nossligt, og øll eru áhugað í at varðveita náttúruna.

T.d. verða klæðir bert vaskað í koldum vatni. Serligt vaskievni verður framleitt, sum ger, at klæðini verða fónhvít. Sagt verður,

Maorie- upprunafólkið í New Zealandi ger nógv burtúr at framføra og greiða frá søgu og mentan teirra. Á myndini ein sjónleikabólkur sum skipar fyri maoriekvöldi fyri ferðafólki

at kalda vatnið slítir klæðini minni, umframt at tað er ódyrari at nýta kalt vatn í vaskimaskinuni.

Í New Sealandi er eisini serliga burturkast skipan, sum er kend víða um. Organiskt burturkast verður t.d. gjørt til urtagarðmold, pappír verður endurvunnið og glas somuleiðis.

Ein vanligan leygardag í Christchurch komu einir 300 bílar við anhangara til brennistøðina, har burturkastið verður skilt sundur.

Henda skipanin hevur vakt ans í øðrum heimspørtum, og fyri stuttum hava myndugleikar úr Japan verið og kannað skipanina.

Meðan vit hava sitið og prátad og hugt í myndabókur, verður ofta endurtikið, hvussu serstakliga blíð new zealendingar eru, og samanhorið verður eisini millum hesi bæði oyggjarlondini, sum hvør í sínum lagi eru rættiliga avbyrgdar.

- Vit merktu blíðskapin beinanvegin, tá vit komu í land í floghavnini. Fólk vóru sera fríttlig og hjálpsom.

- Føroyingar halda sjálvandi at vit eru blíð við útlendingar, sum koma henda vegin, men vit eru eisini merkt av at vit liva so avbyrgd frá øðrum.

Sera blíð og fyríkomandi

- Um tú t.d. fer inn á eina matstovu, har bert eitt fólk er inni, so seta new-sealendingar seg við borðið, har tú situr. Teir sessast ikki sum vit ivaleyst høvdu gjørt, so langt sum tilbar frá tí fremmenda.

- Gongur tú í gøtunum, og tað sæst á tær, at tú leitar eftir einum handli ella bústaði, so koma fólkin beinanvegin og spyrja, um tey kunnu verða tær til hjálpar.

Blíðskapurin vístu seg rættiliga í hæddini, tá føroyska familjan kom fram.

Frammanundan høvdu vinir og starvsfólk hjá manninum sagt, at tey einki skuldu keypa, tí tey fóru at

lána teimum alt, sum brúk var fyri.

Eisini gjørdi tey alt tey vóru ment fyri at vit skuldu kenna okkum væl. Tey ungu tóku eisini væl ímóti børnunum, og vistu teimum býin, fóru á djóraveiðu við teimum o.a..

Tá jólahátiðin nærkaðist, og føroyska familjan fekk vitjan av vinfólkom og fjakkarum úr Føroyum, tilsamans 14 fólk, vórðu øll 1. jóladag boðin til vinfólkin til morgunmat, síðani til provianthandlaran seinna-partin.

Merkið var brúkt sum koyggjuforheng

1. jóladagur er størsti hátíðardagur í New Zealandi.

- Tá vit komu, vóru vit víst út í urtagarðin, har føroyska merkið veitraði fyri okkum.

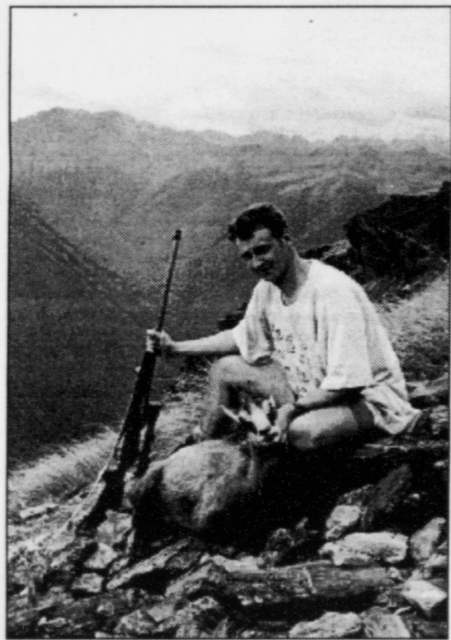
Sagan aftanfyrir Merkið var, at Andras var við russiskum skipi, sum hevði verið á Skála Skipasmiðju. Ein russari hevði fingið flaggið til gávus, og hann nýtti tað sum koyggjuforheng.

Tað vildi Andras ikki lata sær bjóða, so hann fór í land at keypa honum okkurt at

hanga fyri koyggjuna, so hann kundi bjarga flagginum.

Seinni hevði hann givið provianthandlarnum flaggið, sum tókk fyri sýndan blíðskap.

Tá Andras seinni kom til Lyttelton, ið er havnabýur hjá Christchurch, við nýggjum skipi úr Noregi, var stór mannfjöld á kajuni at taka ímóti. Tá veitraði Merkið so vakurt undir liðuni á tí norska og tí new-zealand-ska flagginum. Tað fløvaði.

Tað ber eisini til at fara á reinsdjóraveiðu í New Zealandi. Her er Elidt á chamoisveiðu í Southern Alps, har hægsta fjallið er 3.764 m

Jól í fremmandum og øðrvísi umhvørvi, við 28 hitastigum, saman við vinum og kenningum úr Føroyum

